

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

6) ומתורה כה: טו לקמן
ס"ב

הגרות הב"ה

ו(א) נמי שאלו נהנה לה
הוא כולל ונתנה לה
מתקן: (ב) רש"י ד"ה
דכ"ט ורמב"ם אמר הבל
מורים באומר ט"ו הרי
הן עליו: (ג) ד"ה דכ"ט
דכ"ט דכ"ט: (ד) ד"ה
דכ"ט ור"י וספ"א כריש
והוא ולא דאמר ברלם
וכי עקיבא וכו' והשתא
מסיפא דרשב"ג דמי וכו'
לא דיק אלא מסיפא
דסיפא: (ה) ד"ה מוקים
לה וכו' אלא ספ"ד אלא
דקתני וכו' ורד"י עקיבא
כ"ה:

חוספות

ורבא אמר דביע וכו' פ"ה
רמב"ם ד"ה ל"ה דכל
היא דאמר דאמר פלוגי
ועלוי כן אמר מעיקרא
כולם כן מעיקרא הוה
ולו השתא לא הליף
לשמו פלוגי כיון ולבסוף
הוה מקלף לנמי שאלו
כל אפי' עם האחרים
כשם ההוה נדרו אחריו
הוה מקלף הוה כולו
דכ"ט אמר נמי נדר
שהוה מקלף הוה כולו
לא נתקן אלא דאמר
טובלם לבסוף דכ"ט כדרי
לה כדרי דאמר תפוס
לשון ראשון ונתתה דכרי
עשתה ההוה כל אפי'
כשם האפי' און כלן
הוה מקלף וכו' וכו'
תפוס לשון ראשון אמת'
אפי' מותר והלא תתלה
אמר כולל דתשע שאלו
אפי' ר"ה וכו' ודאי
און ספ"ד און אלו יודע
לאמר אפי' אלו יודע
שהוה וכו' וכו' לא תשע
ליה הוה מקלף לגבי
המרי לאחרים: כ"ה

(א) דכ"ט. לא נחלקו באומר תחלה ככלל הרי זה עליכם קרנן וכו' אמר
אלו הייתי יודע שאבא בנייכם הייתי אומר פלוני ופלוני אסורין ואבא
מותר הואיל ולבסוף פרטן אפילו כ"ט מודו דכ"ט: הואיל והוה
מקלףו בתוך דבורו הוה כולו: לא נחלקו. אלא דהדר כלל דאמר
כולם אסורים חוץ מאבא: דכ"ט
שמאי סברי לה כ"ט דאמר תפוס
לשון ראשון. דלזלינן בתר ההוא (א)
רובא דאמר כולם אסורין ולא אמרי'
משהוה מקלףו הוה כולו: וכו' וכו'
סברי לה כ"ט יוסי דאמר בגמר
דכרי אדם תפוס. דאמר חוץ דמתוך
דבורו הוה מקלףו דאמר חוץ מאבא
הוה כולו: כ"ט דאמר ר"ע נדר
שפוסק מקלףו הוה כולו. דהוה כ"ה.
ופלוגי רבנן עניה דאמרי לא הוה
כולו דהיינו כביש שמאי: שאיני נהנה
לזה ולזה. שפרטן: הוה כולו. מפרש
בברייתא לקמן: בשלמא לרבא. דאמר
דבכולם לא פלוגי אלא בשלמי ופלוני
לא קשא ליה הך ברייתא דמתוך לה
לרישא כספיא וספ"א כרישא (י)
דקתי רישא ר' עקיבא אומר הוה
כולן מייירי כהוה דפרט שאמר שאיני
נהנה לזה ולזה ולא ככולם ור"ע הוא
דאמר כ"ה ויהיו דקאמר לא נחלקו
אלא ביהימי אומר פלוני ופלוני רבנן רבנן עליה
ד"ר עקיבא כ"ט וספ"א דסיפא דקתי כולן אסורין מוקי לה דאמר
כולם ודכרי הכל היא דבכולם אסורים לא פלוגי ר"ע ורבנן כדאמרי'
דכ"ט עלמא היא דקאמר כולל כולן אסורין והשתא ספ"א דרישא
דמי הוה הראשון והוה כולן לא דייק אלא לסיפא דסיפא דקאמר:
אלא לדידך. לרבא דאמר ככולם פלוגי הכי מוקמינן לה לברייתא:
בשלמא רישא. דקתי דאמר ר' עקיבא הוה אחד מהן הוה
כולן דפלוגי רבנן עליה: מוקים לה דקאמר כוללם. ולא (י) אפי'ק
אלא דקתני ר' עקיבא וכו' ופלוגי רבנן עליה דר' עקיבא כ"ה:

ורבא אמר דכ"ט. לא נחלקו באומר תחלה ככלל הרי זה עליכם קרנן וכו' אמר
אלו הייתי יודע שאבא בנייכם הייתי אומר פלוני ופלוני אסורין ואבא
מותר הואיל ולבסוף פרטן אפילו כ"ט מודו דכ"ט: הואיל והוה
מקלףו בתוך דבורו הוה כולו: לא נחלקו. אלא דהדר כלל דאמר
כולם אסורים חוץ מאבא: דכ"ט
שמאי סברי לה כ"ט דאמר תפוס
לשון ראשון. דלזלינן בתר ההוא (א)
רובא דאמר כולם אסורין ולא אמרי'
משהוה מקלףו הוה כולו: וכו' וכו'
סברי לה כ"ט יוסי דאמר בגמר
דכרי אדם תפוס. דאמר חוץ דמתוך
דבורו הוה מקלףו דאמר חוץ מאבא
הוה כולו: כ"ט דאמר ר"ע נדר
שפוסק מקלףו הוה כולו. דהוה כ"ה.
ופלוגי רבנן עניה דאמרי לא הוה
כולו דהיינו כביש שמאי: שאיני נהנה
לזה ולזה. שפרטן: הוה כולו. מפרש
בברייתא לקמן: בשלמא לרבא. דאמר
דבכולם לא פלוגי אלא בשלמי ופלוני
לא קשא ליה הך ברייתא דמתוך לה
לרישא כספיא וספ"א כרישא (י)
דקתי רישא ר' עקיבא אומר הוה
כולן מייירי כהוה דפרט שאמר שאיני
נהנה לזה ולזה ולא ככולם ור"ע הוא
דאמר כ"ה ויהיו דקאמר לא נחלקו
אלא ביהימי אומר פלוני ופלוני רבנן רבנן עליה
ד"ר עקיבא כ"ט וספ"א דסיפא דקתי כולן אסורין מוקי לה דאמר
כולם ודכרי הכל היא דבכולם אסורים לא פלוגי ר"ע ורבנן כדאמרי'
דכ"ט עלמא היא דקאמר כולל כולן אסורין והשתא ספ"א דרישא
דמי הוה הראשון והוה כולן לא דייק אלא לסיפא דסיפא דקאמר:
אלא לדידך. לרבא דאמר ככולם פלוגי הכי מוקמינן לה לברייתא:
בשלמא רישא. דקתי דאמר ר' עקיבא הוה אחד מהן הוה
כולן דפלוגי רבנן עליה: מוקים לה דקאמר כוללם. ולא (י) אפי'ק
אלא דקתני ר' עקיבא וכו' ופלוגי רבנן עליה דר' עקיבא כ"ה:

אסורין ואבא מותר. כ"ט כרגנן לית להו נדר שהוה מקלףו הוה
כולו. וכו' כ"ט דכ"ט דכ"ט דכ"ט דכ"ט דכ"ט דכ"ט דכ"ט דכ"ט דכ"ט דכ"ט
לגבי האב ולגבי הארתי ג"כ יש טעות בלשון שהוא אומר שאלו היה יודע
שאני בנייכם אפי' האחרים לא היה אומר אומן דאומן לשון שאסרין
לפי שהיה מקפיד שיהא מוכן מדכרי
אפי' רגע כמיתריה שהיא אבא ככלל
האסור ולפיכך הוא אומר שלא היה
אומר כוללם אלא פלוני ופלוני וכיון
דאיכא מרמי דהיינו טעות גמור לגבי
אביו וטעות בלשון לגבי האחרים כ"ל
לגבי דכ"ט דמי האי גוונא מיקרי נדר
שהוה מקלףו הוה כולו: ורבא אמר
הכל מודים באומר אלו הייתי יודע
שאבא בנייכם הייתי אומר פלוני ופלוני
אסורין ואבא מותר כולן מותרים.
כלומר דאיכא מרמי וכדפרשנא דס"ל
לרבא דכ"ט נמי מודו דכל היא דשיין
למיימר הוה מקלףו הוה כולו: וכו'
לא נחלקו אלא באומר אלו הייתי יודע
שאבא בנייכם הייתי אומר כוללם
אסורין חוץ מן אבא כ"ט סברי לה
כ"ט דאמר תפוס לשון ראשון. דס"ל
לרבא פלוגיהוה כמעמיד לשמו
הראשון וטעמיהו דכ"ט משום דכרי
לה כ"ט דאמר (תמורה כה): גבי
ה"ו תמורה עולה וחור ואמר הרי זו תמורת שלמים תפוס לשון ראשון
והרי היא תמורת עולה ואין בה שלמים כלל וכו' יוסי ס"ל דהרי זו
תמורת שלמים שנגמר דכרי אדם תפוס. וכו' סברי לה כ"ט דאמר
תפוס לשון ראשון הלק כיון דתתלת דכרי דהיינו כוללם אסורים
הרי הן כמו שאמרן בתמילה אף על פי שנגמר דכרי שזומר חוץ מן
אבא משוי טעות בדכריו הראשונים לא קפדינן בהכי דעיקר דבורו
של אדם הוא תמלת דכריו דכי היכי דהאס כשדכרי הראשון שומר
דכרי האחרון און מושעין להו דאמר כסוף כלל דהיינו תמורת שלמים
דכרי נמי שאף שדכרי האחרון דהיינו חוץ מן אבא קיים לפי שאינו
שומר דכרי הראשון אלא מנבאר מ"מ כיון דסביבא לן דכסותאין
ה"ו תמורת עולה וכיון שמתלת דבורו ומסיים עם מה שאמר בתמלת הגדר
והרי היא תמורת עולה ואין בה שלמים כלל וכו' יוסי דאמר דכסותאין דכרי זה את
תפוס לשון ראשון הלק כיון דתתלת דכרי דהיינו כוללם אסורים
הרי הן כמו שאמרן בתמילה אף על פי שנגמר דכרי שזומר חוץ מן
אבא משוי טעות בדכריו הראשונים לא קפדינן בהכי דעיקר דבורו
של אדם הוא תמלת דכריו דכי היכי דהאס כשדכרי הראשון שומר
דכרי האחרון און מושעין להו דאמר כסוף כלל דהיינו תמורת שלמים
דכרי נמי שאף שדכרי האחרון דהיינו חוץ מן אבא קיים לפי שאינו
שומר דכרי הראשון אלא מנבאר מ"מ כיון דסביבא לן דכסותאין
ה"ו תמורת עולה וכיון שמתלת דבורו ומסיים עם מה שאמר בתמלת הגדר
והרי היא תמורת עולה ואין בה שלמים כלל וכו' יוסי דאמר דכסותאין דכרי זה את
תפוס לשון ראשון הלק כיון דתתלת דכרי דהיינו כוללם אסורים
הרי הן כמו שאמרן בתמילה אף על פי שנגמר דכרי שזומר חוץ מן
אבא משוי טעות בדכריו הראשונים לא קפדינן בהכי דעיקר דבורו
של אדם הוא תמלת דכריו דכי היכי דהאס כשדכרי הראשון שומר
דכרי האחרון און מושעין להו דאמר כסוף כלל דהיינו תמורת שלמים
דכרי נמי שאף שדכרי האחרון דהיינו חוץ מן אבא קיים לפי שאינו
שומר דכרי הראשון אלא מנבאר מ"מ כיון דסביבא לן דכסותאין

זה את זה תוספין לשון ראשון נשאלן סומתין ג"כ עושים עיקר מתחלת דבורו וכיון שמתלת דבורו ומסיים עם מה שאמר בתמלת הגדר
והרי היא תמורת עולה ואין בה שלמים כלל וכו' יוסי דאמר דכסותאין דכרי זה את
תפוס לשון ראשון הלק כיון דתתלת דכרי דהיינו כוללם אסורים
הרי הן כמו שאמרן בתמילה אף על פי שנגמר דכרי שזומר חוץ מן
אבא משוי טעות בדכריו הראשונים לא קפדינן בהכי דעיקר דבורו
של אדם הוא תמלת דכריו דכי היכי דהאס כשדכרי הראשון שומר
דכרי האחרון און מושעין להו דאמר כסוף כלל דהיינו תמורת שלמים
דכרי נמי שאף שדכרי האחרון דהיינו חוץ מן אבא קיים לפי שאינו
שומר דכרי הראשון אלא מנבאר מ"מ כיון דסביבא לן דכסותאין
ה"ו תמורת עולה וכיון שמתלת דבורו ומסיים עם מה שאמר בתמלת הגדר
והרי היא תמורת עולה ואין בה שלמים כלל וכו' יוסי דאמר דכסותאין דכרי זה את
תפוס לשון ראשון הלק כיון דתתלת דכרי דהיינו כוללם אסורים
הרי הן כמו שאמרן בתמילה אף על פי שנגמר דכרי שזומר חוץ מן
אבא משוי טעות בדכריו הראשונים לא קפדינן בהכי דעיקר דבורו
של אדם הוא תמלת דכריו דכי היכי דהאס כשדכרי הראשון שומר
דכרי האחרון און מושעין להו דאמר כסוף כלל דהיינו תמורת שלמים
דכרי נמי שאף שדכרי האחרון דהיינו חוץ מן אבא קיים לפי שאינו
שומר דכרי הראשון אלא מנבאר מ"מ כיון דסביבא לן דכסותאין

הגדר קאי והגן מרי גבי אחי לאשמעינן דכ"ט הליף דכרי מכלל לפרט וכן הליףן מפרט לכלל כל ענין הוה כולל
וספ"א דקתי האחרון מותר וכו' אסורין לא אפי'ק לעמיה למרובא וכדמין ספ"ד לה מיהא אפי' נמי מוקי לה כלל הליף
דכרי וכדמין ספ"ד אמת' קמי לשון ואחריו: אלא לדידך בשלמא רישא דאמר ב"ב. כשעת חורה אחר כוללם
כין כלל כין פרט כשעת הגדר פלוגי כ"ט וכו' וכו' וכו' פלוגיהו:

ורבא אמר דכ"ט. לא נחלקו באומר תחלה ככלל הרי זה עליכם קרנן וכו' אמר
אלו הייתי יודע שאבא בנייכם הייתי אומר פלוני ופלוני אסורין ואבא
מותר הואיל ולבסוף פרטן אפילו כ"ט מודו דכ"ט: הואיל והוה
מקלףו בתוך דבורו הוה כולו: לא נחלקו. אלא דהדר כלל דאמר
כולם אסורים חוץ מאבא: דכ"ט
שמאי סברי לה כ"ט דאמר תפוס
לשון ראשון. דלזלינן בתר ההוא (א)
רובא דאמר כולם אסורין ולא אמרי'
משהוה מקלףו הוה כולו: וכו' וכו'
סברי לה כ"ט יוסי דאמר בגמר
דכרי אדם תפוס. דאמר חוץ דמתוך
דבורו הוה מקלףו דאמר חוץ מאבא
הוה כולו: כ"ט דאמר ר"ע נדר
שפוסק מקלףו הוה כולו. דהוה כ"ה.
ופלוגי רבנן עניה דאמרי לא הוה
כולו דהיינו כביש שמאי: שאיני נהנה
לזה ולזה. שפרטן: הוה כולו. מפרש
בברייתא לקמן: בשלמא לרבא. דאמר
דבכולם לא פלוגי אלא בשלמי ופלוני
לא קשא ליה הך ברייתא דמתוך לה
לרישא כספיא וספ"א כרישא (י)
דקתי רישא ר' עקיבא אומר הוה
כולן מייירי כהוה דפרט שאמר שאיני
נהנה לזה ולזה ולא ככולם ור"ע הוא
דאמר כ"ה ויהיו דקאמר לא נחלקו
אלא ביהימי אומר פלוני ופלוני רבנן רבנן עליה
ד"ר עקיבא כ"ט וספ"א דסיפא דקתי כולן אסורין מוקי לה דאמר
כולם ודכרי הכל היא דבכולם אסורים לא פלוגי ר"ע ורבנן כדאמרי'
דכ"ט עלמא היא דקאמר כולל כולן אסורין והשתא ספ"א דרישא
דמי הוה הראשון והוה כולן לא דייק אלא לסיפא דסיפא דקאמר:
אלא לדידך. לרבא דאמר ככולם פלוגי הכי מוקמינן לה לברייתא:
בשלמא רישא. דקתי דאמר ר' עקיבא הוה אחד מהן הוה
כולן דפלוגי רבנן עליה: מוקים לה דקאמר כוללם. ולא (י) אפי'ק
אלא דקתני ר' עקיבא וכו' ופלוגי רבנן עליה דר' עקיבא כ"ה:

ורבא אמר דכ"ט. לא נחלקו באומר תחלה ככלל הרי זה עליכם קרנן וכו' אמר
אלו הייתי יודע שאבא בנייכם הייתי אומר פלוני ופלוני אסורין ואבא
מותר הואיל ולבסוף פרטן אפילו כ"ט מודו דכ"ט: הואיל והוה
מקלףו בתוך דבורו הוה כולו: לא נחלקו. אלא דהדר כלל דאמר
כולם אסורים חוץ מאבא: דכ"ט
שמאי סברי לה כ"ט דאמר תפוס
לשון ראשון. דלזלינן בתר ההוא (א)
רובא דאמר כולם אסורין ולא אמרי'
משהוה מקלףו הוה כולו: וכו' וכו'
סברי לה כ"ט יוסי דאמר בגמר
דכרי אדם תפוס. דאמר חוץ דמתוך
דבורו הוה מקלףו דאמר חוץ מאבא
הוה כולו: כ"ט דאמר ר"ע נדר
שפוסק מקלףו הוה כולו. דהוה כ"ה.
ופלוגי רבנן עניה דאמרי לא הוה
כולו דהיינו כביש שמאי: שאיני נהנה
לזה ולזה. שפרטן: הוה כולו. מפרש
בברייתא לקמן: בשלמא לרבא. דאמר
דבכולם לא פלוגי אלא בשלמי ופלוני
לא קשא ליה הך ברייתא דמתוך לה
לרישא כספיא וספ"א כרישא (י)
דקתי רישא ר' עקיבא אומר הוה
כולן מייירי כהוה דפרט שאמר שאיני
נהנה לזה ולזה ולא ככולם ור"ע הוא
דאמר כ"ה ויהיו דקאמר לא נחלקו
אלא ביהימי אומר פלוני ופלוני רבנן רבנן עליה
ד"ר עקיבא כ"ט וספ"א דסיפא דקתי כולן אסורין מוקי לה דאמר
כולם ודכרי הכל היא דבכולם אסורים לא פלוגי ר"ע ורבנן כדאמרי'
דכ"ט עלמא היא דקאמר כולל כולן אסורין והשתא ספ"א דרישא
דמי הוה הראשון והוה כולן לא דייק אלא לסיפא דסיפא דקאמר:
אלא לדידך. לרבא דאמר ככולם פלוגי הכי מוקמינן לה לברייתא:
בשלמא רישא. דקתי דאמר ר' עקיבא הוה אחד מהן הוה
כולן דפלוגי רבנן עליה: מוקים לה דקאמר כוללם. ולא (י) אפי'ק
אלא דקתני ר' עקיבא וכו' ופלוגי רבנן עליה דר' עקיבא כ"ה: